

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 31-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPBGJ
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1155344

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 30. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 164 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V), Ellen Trane Nørby (V), Sophie Løhde (V) og Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 164:

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der indebærer, at bemyndigelsen til indskrænkningen i forsamlingsfriheden er på ministerens ansvar, men hvor det fremgår af loven, at ministeren kun kan iværksætte den konkrete passus efter indstilling fra relevante myndigheder, herunder Sundhedsstyrelsen?”

Svar:

1. Det ønskede ændringsforslag kan udarbejdes på følgende måde:

”Ændringsforslag

AF (...)

Til § 1

01) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

”**0X)** I § 6, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

”Regler efter 1. pkt. om forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted, kan alene fastsættes efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, der forud for afgivelsen af en indstilling skal inddrage andre relevante myndigheder.”

[Indsættelse af krav om indstilling fra Sundhedsstyrelsen ved indførelse af forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 01

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 3, at epidemilovens § 6, stk. 1, 1. pkt., foreslås ændret således, at sundheds- og ældreministeren – når det er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme udbredelse af en alment farlig sygdom her i landet – efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om forbud mod, at flere personer befinder sig på samme sted.

Det foreslås, at der i epidemilovens § 6, stk. 1, indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter regler efter 1. pkt. om forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted, alene kan fastsættes efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen, der forud for afgivelsen af en indstilling skal inddrage andre relevante myndigheder.

Ændringsforslaget indebærer, at der alene kan fastsættes regler om forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted, hvis der foreligger en indstilling herom fra Sundhedsstyrelsen.

Endvidere indebærer ændringsforslaget, at Sundhedsstyrelsen i forbindelse med forberedelsen af en indstilling skal inddrage andre relevante myndigheder. Det omfatter bl.a. andre relevante sundhedsmyndigheder og Rigspolitiet.”

2. Det fremgår af spørgsmålet, at der ønskes teknisk bistand til en bestemmelse om, at regler om forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted, alene kan fastsættes efter indstilling fra relevante myndigheder, herunder Sundhedsstyrelsen. I den forbindelse bemærkes det, at reglen om indstilling i ændringsforslaget er udarbejdet sådan, at Sundhedsstyrelsen afgiver indstillingen, men forud herfor skal inddrage andre relevante myndigheder. Det skyldes, at en sådan regel vurderes bedre at kunne håndteres i praksis. Hvis sundheds- og ældreministeren således skulle indhente indstillinger fra flere myndigheder, ville der opstå spørgsmål om, hvilke af eventuelle modstridende indstillinger der kunne danne grundlag for fastsættelse af regler om forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig samme sted. Det er vurderingen, at formålet med den regel, der ønskes teknisk bistand til, bedst kan opnås med den løsning, der fremgår af ændringsforslaget.

3. Jeg kan ikke støtte et sådant ændringsforslag. Regeringen har hidtil taget en række tiltag, der har til formål at mindske smittespredning i samfundet. Det er i vid udstrækning vurderingen, at tiltagene allerede har haft en betydelig effekt på danskernes aktiviteter og adfærd, og at de vil bidrage til at aflaste og afbøde belastningen af sundhedsvæsenet. Det er med andre ord vurderingen, at regeringens hidtidige tilgang har virket, og lovforslaget ligger i forlængelse af denne tilgang.

Som jeg oplyste under førstebehandlingen af lovforslaget, er regeringen bevidst om, at der ikke nødvendigvis for hvert enkelt element i lovforslaget foreligger den sædvanlige sundhedsfaglige evident. Det gælder også den grænse, der foreslås i den foreslåede ændring af epidemilovens § 6, stk. 1. Ikke desto mindre påtager regeringen sig med lovforslaget det *politiske* ansvar for at sikre de fremadrettede muligheder for hurtigt at kunne handle og skride ind for at begrænse smittespredningen og afbøde konsekvenserne af spredningen.

Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at regeringen ikke løbende inddrager sundhedsmyndighedernes rådgivning ved vurderingen af, hvilke tiltag der er nødvendige. Jeg kan i den forbindelse henvise til de publikationer m.v. fra Sundhedsstyrelsen og Statens Serum Institut, der er omtalt i min besvarelse af spørgsmål nr. 1 til L 158.

Jeg mener derfor, at det ændringsforslag, jeg har oversendt til udvalget, er udtryk for den rette balance mellem sundhedsmyndighedernes rådgivning og det politiske ansvar. Med ændringsforslaget lægger jeg op til, at forbud mod, at 10 eller færre personer befinder sig på samme sted, alene kan fastsættes på baggrund af rådgivning fra

sundhedsmyndighederne, og kun, hvis de foreliggende oplysninger tilsiger, at forbudet er nødvendigt for at forebygge eller inddæmme alvorlig smittespredning, og at et mindre indgribende forbud ikke er tilstrækkeligt.

Dette kan f.eks. være i tilfælde, hvor sundhedsmyndighederne finder, at der er indikationer på, at der er sket en uventet negativ udvikling i antallet af smittede med COVID-19 med heraf følgende forventede kapacitetsudfordringer i sundhedsvæsenet. Det kan endvidere være i tilfælde, hvor sundhedsmyndighederne bl.a. på baggrund af oplysninger fra politiet konstaterer, at der er sket en uhensigtsmæssig ændring i adfærdsmønstre i befolkningen generelt eller blandt smittede, der medfører en ikke ubetydelig risiko for, at antallet af smittede med COVID-19 vil stige. Der kan f.eks. være tale om oplysninger fra politiet om, at der ses tendenser til, at myndighedernes generelle anbefalinger om, at så få personer som muligt befinder sig på samme sted, ikke efterleves i tilstrækkeligt omfang.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Brit Gotthard Jensen